

3. אמריקה לאן? (ארצות-הברית)

4. מלך עכברוש (ארצות-הברית)

ב תשכ"ו * הסדרה הטובה

פוסיקאט, סרט עם קילומטרים של הבר-
קות משעשעות, התחכמויות זריזות, ומירוץ
משעשע בסוף.

המירוץ הגדול, ואנשים מופלאים
במכוניות המעופפות, שניהם עסקו
במירוץ עליונים, עם הומור וצבעים. והיה
גם סרטו שובה-הלב של לואי מאל, ויזה
מאריה, פארוויה מוויקאלית מלאת קסם
על מהפכנים ומהפכות. וקאט **כאדו**,
בבון מזמר, עליו, מלא הומור וצחוק.
ההומור עליצות ומירוץ קטנים יותר
אפשר היה לראות גם בקאדילאק **הרבן**
ובנשים נשים נשים.

הצחוק כבש השנה את הבד. במאים
גדולים וקטנים צחקו על הכל, בקלילות,
מבלי להתייחס לשום דבר ברצינות. מבלי
לקחת שום דבר ללב. ואולי יש קשר בין
זה לבין העובדה שבמאים גדולים, שניסו
לעסוק ברצינות בנושאים גדולים, נכשלו.
ברדם, הבמאי הנפלא, נכשל כשניסה
לתאר אוסף אנשים הקשורים לעבר שיצרו
לעצמם, מבלי יכולת להינתק ממנו (ה'
אישר הנעדם).

הבמאי המצויץ פרנסואז טריפו נכשל
כשניסה לתאר אהבה בין דיילת צעירה
לאיש נשוי מיושב, וכמוהם נכשל ג'ון

שחקן-משנה השנה

ג'ורג' סגל
מלך עכברוש

שחקנית-משנה השנה

גילה אלמגור
פורטונה

פורד (קאסירי הצעיר) בתיאור נעוריו
של המחזאי המשורר שון אוקייסי, תיאור
שנעשה בדמטיות מוגזמת ובתיאטרליות
מרגויה. כשלון יפה אפשר היה לראות ב'
נפתולי נעורים, סרט עצוב, פיוטי, ש'
הוחטא בגלל הגזמות דרמטיות, ותוספות
פסיכולוגיות מיותרות. וכשלון מעיף אפשר
היה לראות ב**נתיבי התהילה**, סרטו של
הבמאי ג'ון סטורגס, הידוע בדרך כלל בחוש
המיוחד שלו לקצב ולפעולה מהירה. אפילו
פיליפ דה ברוקה, שהאיש מריו שלו, בשנה
שעברה, היה כל כך עליו ומלא חן, יצר
השנה סרט כבד עייף ורדום (ה**רפתק**
אות בסין).

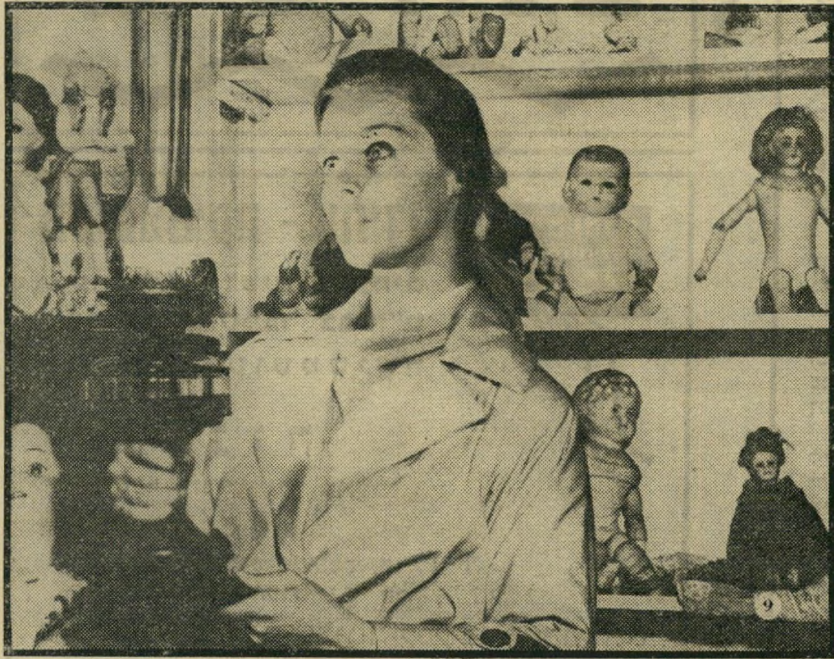
ואם הצחוק לשם צחוק שלט השנה על
מסכי הקולנוע, הרי לצידו הלך היופי לשם
יופי. אפשר היה לראות אותו באולימפ'
פיארה בטוקיו, שהיתה שיר הלל לגוף
האדם, בכל המצבים והתנועות שלו. ואפשר
היה לראות אותו **ביום אחד במוסקבה**
שהיה שיר הלל לחיים בגיל עשרים.

יופי מסוג אחר, יופי בנוסח האופארט,
ניתן בסרט המדעי דמיני **הקרבת העשי**
לי, סיפור על עולם העתיד, בו הרצח הוא
חוקי, והאהבה היא מכאנית. בקאזנובה
(המשך בעמוד 22)

הסדרה הרעה תשכ"ו * הסדרה

3. סודות פריס (צרפת)

4. חטיפתה של באני (ארצות-הברית)